

**Aktivisternas
och regeringens
Stockholm+40**

Norden har sedan starten på FN:s engagemang för miljön intagit en central ställning. Denna gång inför den stora FN konferensen Rio+20 som hålls 40 år efter den första i Stockholm 1972 blev det Finlands president Tarja Halonen som tillsammans med Sydafrikas president Jacob Zuma ledde en högnivåpanel "för global hållbarhet" (Global Sustainability Panel) med uppgift att ta fram "en ny vision för en hållbar framtid." Den tillsattes av FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon 2010 och inkluderade en rad högt uppsatta politiker, bl.a. Norges tidigare statsminister Gro Harlem Brundtland och Sveriges biståndsminister Gunilla Carlsson. På fotot syns Ban Ki-moon och Tarja Halonen på ett möte i Helsingfors. Foto FN.

Folkets Forum

Med anledning av 40-årsminnet av Stockholmskonferensen och Miljötoppmötet i Rio i juni 2012 har ett stort antal folkrörelser startat en budkavle för Miljörättvisa och omställning. Som led i kampanjen anordnades Folkrörelseforum för global rättvisa nu 21 april i Skärholmen - ett folkets forum. Mötet tog vid efter Naturbrukskonferensen i Ockelbo i april och skickade sedan vidare sitt budskap till regeringens Stockholm+40 konferens 23-25 april och folkrörelsekonferensen för miljörättvisa i Göteborg i maj.

Mötet förde också vidare erfarenheterna från protesterna vid den första FN konferensen 1972 och knöt an till de internationella protesterna mot Rio+20 för att vara grönmalning av privata vinstintressen.

Vår planet skändas

Så inleds Powwowmanifestet som uppmanade till aktioner inför FN-konferensen 1972. Det fortsätter:

“Ekonomisk tillväxt har blivit en gud i vars namn allt levande förtvinas, naturresurser utplundras och människan förslavas.

Varje dag kommer allt fler till insikt om att vi måste skapa ett nytt sätt att leva. Vi måste förändra vår syn på människan, på naturen och på målet för människans samhällen. Människan är inte herre över naturen, utan en del av den - en aktiv, modifierande del av ekosystemets samspel mellan arterna. Hon har utvecklat teknik för att modifiera naturen alltsedan hon kastade det första spjutet mot ett villebråd.

Nu måste vi lära oss att arbeta med naturen och ej mot den. Maxi-

mal ekonomisk tillväxt, maximal produktion, maximal konsumtion kan inte vara vettiga mål för en mänsklig lever i en tunn hinna av liv på ett begränsat klot.

Vansinnet i strävan för dessa mål står varje dag klart för alltfler människor när de upplever skövad natur, nedskräpning och smuts, trafikkaos, förorenad luft och förgiftad föda. Dessa mål leder till byggandet av artificiella och omänskliga städer som gynnar byråkratins tillväxt, alienerar människan från hennes naturliga miljö och tvingar henne till ett liv i tristess, trängsel, ofta elände och

bottenlös fattigdom. Samma mål döljer en verklighet där några har materiellt välstånd, många är utblottade och vi alla drabbas av en försämrad livsmiljö.

Dessa mål används också för att försvara en ständigt ökande centralisering av inflytande och makt inom multinationella jätteföretag, maktfullkomliga regeringar och monstruösa militärapparater.

Denna utveckling förvandlar människan alltmer till objekt kontrollerad och hanterad av överheten, alienerad från produkten av sitt arbete och från sina medmänniskor.

Nu måste vi finna nya produktionsformer som tillåter oss att leva med jordens resurser istället för att förgifta och förstöra dem

Vi måste finna nya sätt att fördela och utnyttja denna produktion för människans befrielse. Vad vi måste göra är att i samarbete ta kontrollen över våra liv.

I denna kamp bör vi förvänta oss mäktiga motståndare och noga analysera deras styrka, intressen och avsikter.

Samtidigt måste vi diskutera strategi och olika sätt att leva i fritt samarbete mellan fria människor.

Vi måste solidarisera oss med förtryckta som kämpar för befrielse i fattiga länder och på andra håll.”

RIO FIRA
+20 STÅ EMOT
5TH+40 STÄLL OM
MILJÖRÄTTVISA

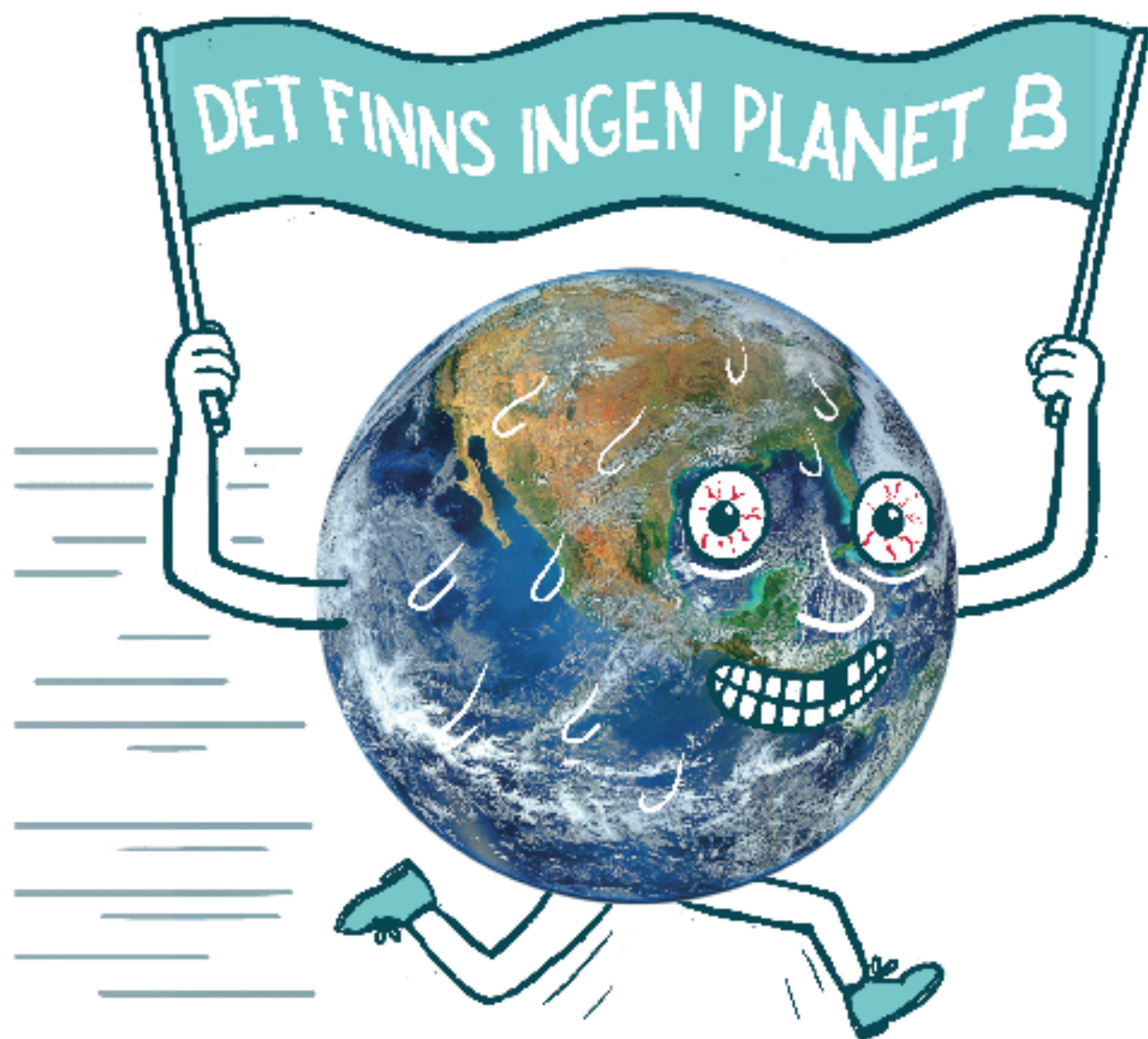
40 år sedan FN:s konferens för miljö och utveckling
i Stockholm. Vi firar 40 år av kamp, och bygger
allianser för en rättvis omställning.

Lördag 21 april Kl 12 till 22

Plats: Röda Korsets folkhögskola Bredholmstorget 14, T-Skärholmen

DET FINNS INGEN PLANET B

FORUM FÖR GLOBAL MILJÖRÄTTVISA NU

På dagen: Hållbarhet och rättvisa. Förnybar energi – räcker den till? Via Campesina. Vattenmarschen. Vad hände 1972? Vad händer i Rio i sommar? **På kvällen:** Siena root. Guldklimparna street dance. Dj. **Rättvist kafé. Fri entré.**

www.globalrattvisa.nu

I år är det 40 år sedan FN:s första toppmöte för Miljö och utveckling i Stockholm. Vårt folkrörelseforum Sthlm +40 uppmärksammar 40 år av kamp för miljö och social rättvisa som led i arbetet inför Folkliga toppmötet i Rio och med budkavlen för miljö rättvisa.

Programmet

Under dagen; Seminarier, storforum, film, utställningar, bokbord, fika.

På kvällen: musik, dans och skön gemenskap

12.00 Öppnande och Inledning:
Inför Rio +20
Vad hände 1972? En återknytning med Per Janse, Ingrid Eriksson och Peter Harper från Zero Carbon Britain, som alla var med vid alternativkonferensen 1972.

13.00 Paus

Symbol för Folkliga toppmötet i Rio de Janeiro för social och miljö rättvisa mot att naturen görs till handelsvara

13.15 Parallella seminarier
Förnybar Energi – Räcker den till?
Claes Trygger och Peter Harper.
Klimataktion och Jordens Vänner.
(Dubbelpass. Seminariet hålls på Engelska)

Tar företagen sitt ansvar i kampen om världens naturresurser?
Kenneth Hermele, Forum Syd och Brown Motsau, Benchmarks Foundation, Sydafrika. Arrangör: Forum Syd och Svenska Kyrkans internationella arbete

Vattenmarschen, Röda Korsets Folkhögskola, och Svalorna

13.15 Film: Guldet till Suarez, Colombianätverket (1,5 tim lång) Biografen

14.00 Paus

14.15 Parallella seminarier
Förnybar Energi – Räcker den till? (fortsättning)

Grön ekonomi - lösning eller hot?
Diego Monton, Latinamerikagrupperna (Tolkas från spanska)

Grön feministisk ekonomi – för jämställd hållbarhet, Ewa Larsson, Gröna kvinnor

Massbilism eller hållbar livsstil?
Göran Folin och Karin Wahlgren, Nätverket stoppa förbifarten

15.00 Paus

15.15 Vart är den officiella Rio-processen på väg?

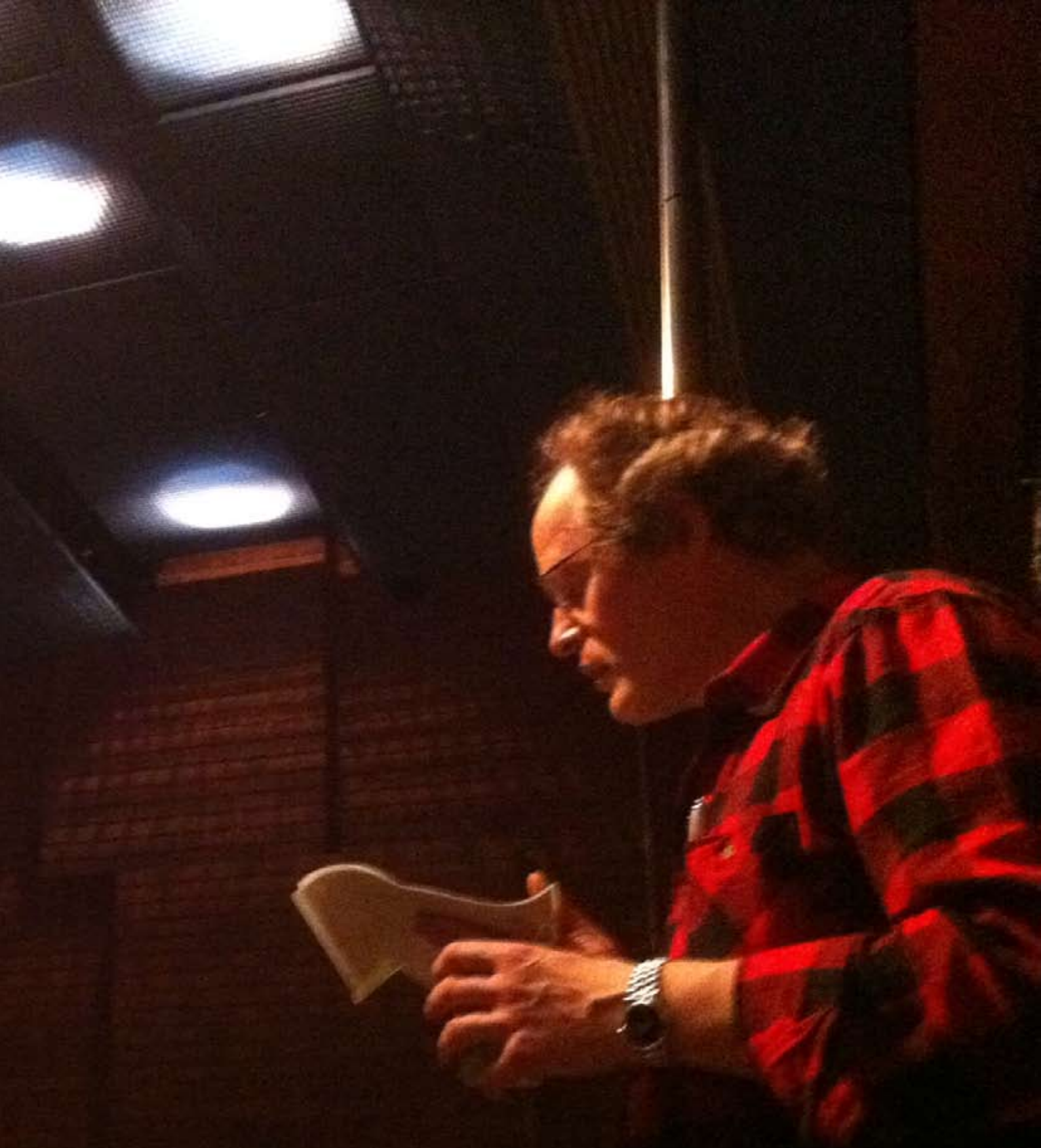
15.35 Öppet Forum Inleds. Korta presentationer av teman

16.10 Grupparbeten i Öppet forum

17.15 Paus

17.30 Förslag och budskap från Öppet Forum. Gemensam summering.

18.30 Kvällsprogram: Kultur, Dans, Musik
Ekokören
Guldlimparna Streetdance
Siena Root

”När vi från folkrörelser, och miljö- och rättvise organisationer samlas 40 år efter FN:s konferens om miljö och utveckling i Stockholm 1972, kan vi konstatera att vissa framsteg och segrar har uppnåtts, men på avgörande områden står vi inför än mer omfattande hot än 1972. Klimatkrisen samverkar med hoten mot den biologiska mångfalden, med naturresurskriser, med växande sociala klyftor och de finansiella kriserna. Mänskligheten står inför en komplex väv av sammanlänkade kriser som visar att den dominerande utvecklingsmodellen måste omprövas i grunden. ”

Torbjörn Vennström från Klimataktion öppnade folkrörelseforum för global miljö rättvisa i Skärholmen 21 april

Snurra min jord

Lars Forsell/ Léo Ferré

Snurra min jord
låt mig följa med dig
Jag är lika värlös som du
Snurra min jord
du får inte ge dig
Jag vet ingen stjärna som du
Snurra och dansa med oss
fast vi är bara bloss som du
Du skälver min jord
som du själv är ombord, min vän
Natten söker alltid dagen

Det finns ingen planet B

Namnet på kampanjen inför Rio+20 i Sverige är Det finns ingen planet B. Hur uttrycker man detta budskap? Guldklimparna Streetdance valde att snurra på kroppen så att själarna på mötet dansade. Det kan behövas. Även officiellt erkänns att belastningen på världens miljö blivit allt större och innebär ett växande allvarligt hot. Det är dags att göra något för att planeten ska klara att hålla oss med en miljö där vi kan leva väl. Det är ett budskap som behöver ut på gatorna och varför inte med dans, streetdance?

Per Janse engagerar publiken medan Peter Harper ordnar med datorn för att berätta om de alternativa aktiviteterna i samband med FN konferensen om den mänskliga miljön i Stockholm 1972.

Lita inte på FN-konferensen!

FN håller en konferens om den mänskliga miljön den 5-16 juni denna sommar.

....

Vad blir egentligen resultatet av konferensen? Kan FN, sådant det nu fungerar, någonsin lösa de stora miljöproblemen?

....

Listan kan göras lång över alla de saker FN konferensen försummar. Frågan är bara om dessa saker någonsin kan åtgärdas på det sätt som FN arbetar.

Ekologi är en grundläggande vetenskap som man inte kommer att gå in för på FN-konferensen. Ekologin lär oss enkla fakta om livets biologiska balans och om hur naturen sätter gränser för vårt handlande. Själva greppet över miljöproblemen blir valhant om inte ekologin tas som utgångspunkt.

Den ekonomiska tillväxten i de rika länderna kan inte få fortsätta. Det står allt klarare. Om alltför varor ska produceras i allt snabbare takt krävs alltmer av jordens knappa råvaruresurser. Ökad energiförbrukning, fler utsläpp och mer avfall belastar vårt ekologiska system allt hårdare. Hur länge håller det? Vattnet, luften och jorden håller redan på att fördäras så att mänsklighetens hela existens är hotad.

Samtidigt är ekonomiska makt-havare i t.ex. de mångnationella jättebolagen beroende av en ekonomisk tillväxt för sin existens. När förslag om förbud mot oljedumping ute till havs lades fram inför FN-konferensen lyckades de stora oljekoncernerna sopa detta under mattan. Så länge deras makt är obruten och de dessutom stöds av sina regeringar kan FN inte gå till roten med problemen.

....

Tama resolutioner utan förplik-

telse är det enda som händer kring problemet på FN-konferensen.

....

Fattiga länder drabbas

De fattiga ländernas miljöproblem hänger också i grunden samman med de rika ländernas ekonomiska expansion. Råvaruresurserna i dessa länder har plundrats medan industri- och jordbruksproduktion ofta har gjorts ensidig för att tillgodose de rika ländernas krav. Storstadstillväxten har påskyndats och jätte-lik slumområden har uppstått.

....

De rika ländernas ekonomiska och politiska system hotar alltså inte bara dem själva genom den ökade miljöförstörelsen utan innebär också ett svårt förtryck av de fattiga länderna.

Kemisk krigföring i Indokina och södra Afrika är det allra mest hänsynslösa uttrycket för denna dominans. I Vietnam har år efter år tiotusentals ton med växtgifter sprutats ut, skogar bränts och vattnet förgiftats.

Att ta upp detta totala miljömord på FN-konferensen vore dock alltför odiplomatiskt...

Vad kan vi göra åt det?

Vi kan inte lita på att FN klarar av problemen åt oss. Vi måste hela tiden själva engagera oss, studera problemen, samarbeta och kräva verkliga förändringar. Varje försök som görs, även de minsta protestaktioner måste uppmuntras. Vi måste använda hela vår uppfinningsrikedom till att engagera så många som möjligt.

Alltför måste komma att omfattas ett alternativt tänkande som kan lägga grunden till en förändring av de ekonomiska och politiska faktorer som styr utvecklingen. Dagligen växer antalet människor som blir medvetna om att vårt arbete

och umgänge måste få ett innehåll och att vår miljö måste vårdas. Det är värde-ringar som innebär en helt ny syn på våra mänskliga behov, på utvecklingen och på vårt förhållande till naturen.

Denna syn står i skarp motsättning till de värderingar som ligger bakom den förföriska reklamen och till de marknadskrafter som driver dagens ekorrhjul av produktion och konsumtion. Motståndet kommer därför att bli hårt från de ekonomiska makthavarna och vi har kort tid på oss. Alla som engagerar sig i räddningsarbetet är emellertid överens om att en bred opinion är nödvändig. Ett sätt att väcka denna opinion och rycka med ytterligare många till insikt och handling är att kritiskt granska sommarens FN-konferens.

Folkets Forum

Samtidigt med FN-konferensen kommer många fristående aktiviteter att äga rum i Stockholm under arbetsnamnet Folkets Forum. En mängd grupper av skilda slag samarbetar och har hyrt ABF-huset under hela tiden. Där kommer möten, teach-ins, utställningar m.m. att arrangeras, inte minst kring de frågor som FN-konferensen missar eller tar upp otillräckligt.

Även på gator och torg kommer aktioner att äga rum och i en rad andra länder är parallellaktioner planerade särskilt till den 4 juni dvs. dagen innan FN-konferensen sätter igång.

Det kan bli en händelserik sommar!

Utdrag ur broschyr om FN-konferensen om den mänskliga miljön i Stockholm 1972 utgiven av Powwowgruppen.

Du hittar mer material om vad som hände 1972 på: www.folkrorelser.org/Stockholm1972

cúpula
dos povos

NA RIO+20 POR JUSTIÇA SOCIAL E AMBIENTAL

HOME

CÚPULA DOS POVOS ▾

NOTÍCIAS

BIBLIOTECA ▾

TV CÚPULA

RÁDIO CÚPULA

Inför Rio+20: Miljöaktivism över generationer

För fyrtio år sedan, 1972 genomfördes den första stora internationella miljökonferensen i Stockholm. För att uppmärksamma detta bjöd Sverige i veckan in till Stockholm+40. Miljörörelsen höll i helgen en alternativ konferens och var sedan på plats för att ställa politikerna till svars. Rikard Rehnbergh rapporterar.

Liksom 1972 så skedde en alternativkonferens, en motdemonstration, happenings, gräsrotsmobilisering och flygbladsutdelning i samband med den officiella regeringsstödda konferensen Stockholm+40. Det har pratats en hel del om att Miljödepartementet bjöd in en mängd NGO's till "dialog" och som alibin men sedan bjöds blott de välkända föreningarna/organi-

sationerna in, som Naturskyddsföreningen och Forum syd, till själva konferensen.

Den 21 april ägde alternativkonferensen, eller Folkrorelseforum, rum vid Röda korsets folkhögskola i Skärholmen. På plats fanns ärrade rävar som var med redan 1972, sida-vid-sida med den yngre generationen, folkhögskoleleverna och utländska gäster och aktivister.

Per Janse, Ingrid Eriksson och Peter Harper – som alla jobbar med miljö och klimat än i dag på ett eller annat sätt – inledde med att berätta om inte bara aktionerna utan även om de beräkningar som gjordes då. Likt biologen Rachel Carsons dystopiskt klassiska Tyst vår från år 1962 visade sig dessa stämna med kuslig ackuratess.

Peter Harper menade att de haft fel på endast ett plan, "peak mineral", men helt rätt beträffande temperaturökning, havsnivåhöjning och utarmning/exploatering av fossila bränslen.

Folkets Forum 2012 i Rio

T.h. Folkliga toppmötets hem-sida i Rio dit det väntas 30 000 deltagare. Detta möte motsvarar Folkets Forum i Stockholm 1972 och tar lika radikalt avstånd från det officiella FN mötet som rörelserna gjorde 40 år tidigare. Men denna gång deltar hundra gånger fler människor.

GEMENSAM DEKLARATION

Under dagen – som innehöll seminarier, diskussioner och workshops med såväl lokala som långväga gäster – mejslades ett uttalande, en sorts deklARATION, fram med sex krav att överlämna direkt till miljöminister Lena Ek i anslutning till regeringenskonferensens öppnande.

- Investera i kollektivtrafik istället för motorvägar.
- Beskatta internationella transporter.
- Rika länder måste ta sitt särskilda ansvar för hållbara lösningar.
- Gör inte naturen till en handelsvara.
- Ställ om jordbruket och minska köttkonsumtionen.
- Folkrorelserna kräver delaktighet före storföretagen.

ur artikel
publicerad i
Miljömagasinet

*Rikard Rehnberg
vid Stockholm+40
foto Björn
Gustavsson*

Då som nu ställer bönderna till problem för de som har makten. 1972 var det bönderna i Vietnam och nu är det bönderna i hela världen som inte vill inordna sig i den rådande världsordningen

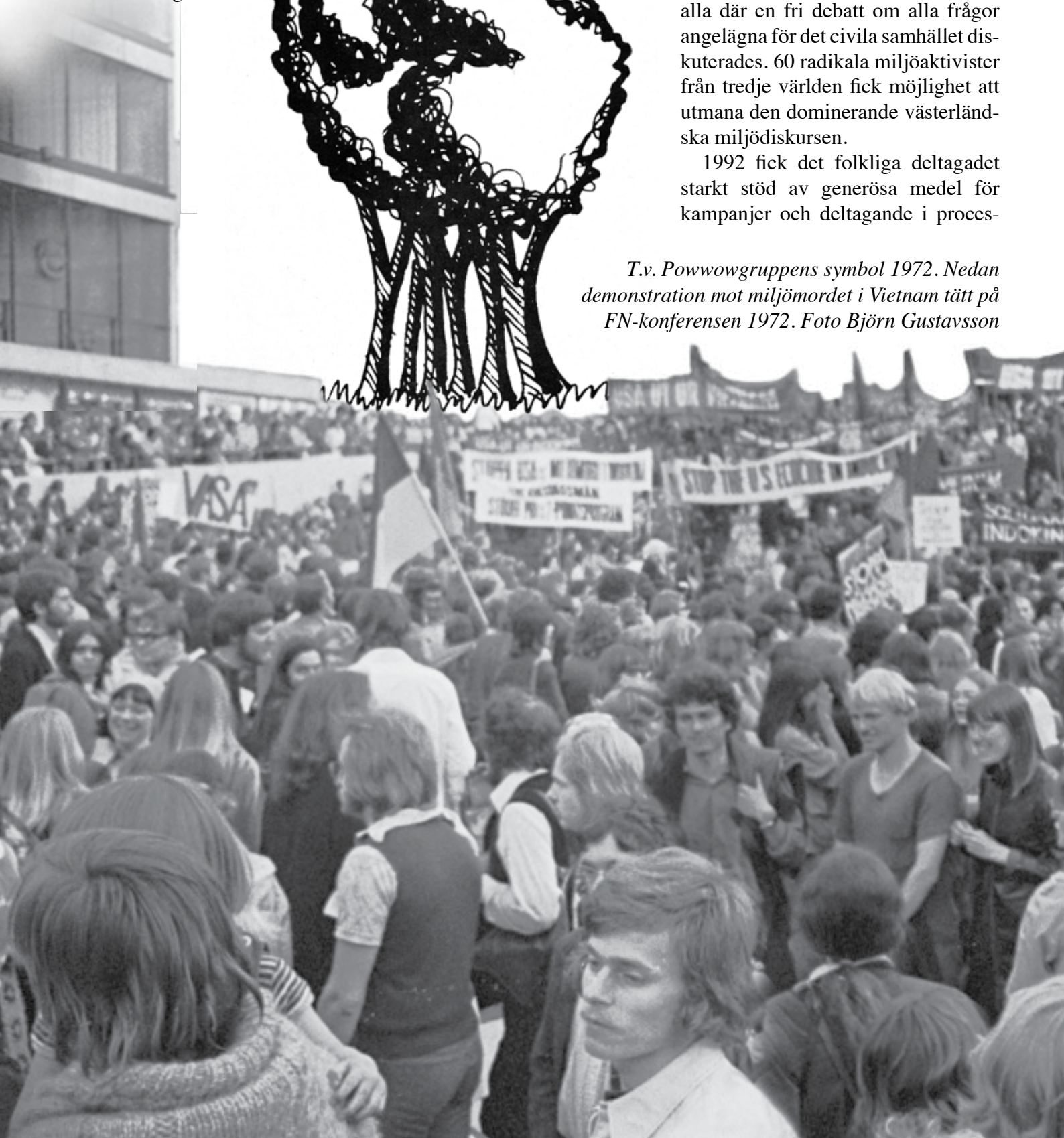
1972 - 2012

Jämfört med tidigare FN-konferenser för 20 och 40 år sedan finns det ett radikalt skifte i förhållande till såväl politiskt innehåll som folkligt deltagande.

1972 motsatte sig regeringen en mäsas där utvalda företag och organisationer kunde visa upp sina lösningsförslag på miljöproblemen. Istället finansierade den Miljöforum öppet för alla där en fri debatt om alla frågor angelägna för det civila samhället diskuterades. 60 radikala miljöaktivister från tredje världen fick möjlighet att utmana den dominerande västerländska miljödiskursen.

1992 fick det folkliga deltagandet starkt stöd av generösa medel för kampanjer och deltagande i proces-

T.v. Powwowgruppens symbol 1972. Nedan demonstration mot miljömordet i Vietnam tätt på FN-konferensen 1972. Foto Björn Gustavsson

sen. Efteråt fortsatte detta genom lokalt Agenda 21-arbete för folkligt deltagande i varje kommun i Sverige.

2012 har inga medel varit tillgängliga för folkrörelsedeltagande. Kritiska röster utestängs från den slutna regeringskonferensen. Även lokala Agenda 21-aktörer utesluts av ointresse från regeringen. Det civila samhällets roll reduceras till att ge råd till företag och regeringar som experter och ta upp frågan om konsumtion.

Stockholm+40-konferensen är en avgörande legitimering av den nya svenska strategin att utesluta folkligt deltagande och istället främja s.k. "grön ekonomi" som lösningen på den globala sociala och miljömässiga krisen, där handel med utsläppsrätter och odlande av biobränslen i storföretagsregi ses som patentröslösningen på de flesta problem.

T.v. Bonderörelsen Via Campesinas affisch mot grön kapitalism inför Rio+20

Till regeringen och delta-gran på konferensen Stockholm+40 i Münchenbryggeriet 23-25 april från Nätverket för global klimaträttvisa.

Ställ upp och ställ om på allvar!

FN-konferensen i Stockholm 1972 satte frågan om den mänskliga miljön på den officiella dagordningen. Samtidigt var detta första gången ett toppmöte utmanades av ett stort antal alternativa aktiviteter vilket blev startskottet för en växande global miljörelse.

De konkreta resultaten av FN-konferensen 1972 blev rätt magra, medan den alternativa scenen riktade strålkastarljuset rakt mot problemen, deras orsaker och lösningar. ”Nu måste vi finna nya produktionsformer som tillåter oss att leva med jordens resurser istället för att förgifta och förstöra dem. Vi måste finna nya sätt att fördela och utnyttja denna produktion för människans befrielse. Vad vi måste göra är att i samarbete ta kontrollen över våra liv. I denna kamp bör vi förvänta oss mäktiga motståndare och noga analysera deras styrka, intressen och avsikter.” (Ur Pow-wow-uppropet maj 1971)

I uppropet uttrycktes att en bred och fördjupad demokrati är en förutsättning för och en röd tråd i det civila, folkliga och globala miljöarbetet. Samtidigt föddes idén om en alternativ teknik som skulle utgå från våra behov och naturens begränsade resurser i stället för ”business as usual”.

Tjugo år senare hade de globala överlevnadsfrågorna ökat i betydelse. Under mottot ”Hållbar Ut-

veckling” och programmet ”Agenda 21” tog FN nya initiativ i Rio de Janeiro.

Allt fler människor på vår jord började glädjande nog lyfta sig ur fattigdomens gissel, med ökande krav på en rättvis omställning för att kunna ge en växande befolkning ett gott liv. Miljörelsen växte stadigt och formulerade allt tydligare alternativ, där miljökrav förenades med kraven på rättvisa och jämställdhet samtidigt som klimatet kom alltmer i fokus.

Världens makthavare däremot misslyckades gång på gång och efter klimatförhandlingarna i Köpenhamn, Cancún och Durban ser vi facit. Trots alla proklamationer har koldioxidutsläppen ökat stadigt och vi riskerar en klimatkatastrof av historisk omfattning. Vi håller på att slå i det ekologiska taket på flera andra kritiska områden. Det finns ingen ”Planet B” och det globala civilsamhället kräver en omställning för klimaträttvisa med hjälp av demokratiska lösningar.

Inför mötet Rio + 20 i juni överväger makthavarna tyvärr att överge målsättningen ”Hållbar utveckling” och tränga tillbaka löften från Rio, till förmån för något man kallar ”Grön ekonomi”. Det handlar emellertid ingalunda om en grön ekonomi utan om en kosmetisk grönmalning, där man betonar marknaden som lösning och vill göra naturen till en handelsvara. Man vill alltså luta sig mot samma aktörer som kört i finanskrisens dike och samtidigt stänga ute de folkliga rörelsernas inflytande.

Marknadskrafterna ska inte lockas, bevakas och släppas än mer fria, utan tas i örät och styras med hjälp av bindande avtal! Fossilberoende, massbilism, kemikaliejordbruk, vapenindustri och lyxkonsumtion

för eliterna bör kastas på historiens sophög.

Spelet med planetens framtid slår mot de fattiga. En omfattande agrobränsleodling drabbar de fattigas matförsörjning. En hårdhänt dammsugning av ändliga resurser världen över åsidosätter mänskliga rättigheter och tränger undan lokalbefolkningar.

En teknik för en verkligt hållbar utveckling byggd på solen, på återvinning och på ett kretsloppsanpassat naturbruk och välplanerade städer finns redan. Det behövs politisk vilja för att gynna denna, framför miljöfarliga och ohållbara falska lösningar.

Vi kräver att den svenska regeringen och övriga regeringar inför Rio+20 verkar för att de krafter som vill bromsa en hållbar utveckling hejdas. Istället för att falla undan för företagsintressen bör politikerna alliera sig med de globala folkrörelserna, som inlett ett pärlband av aktiviteter fram till konferensen i Rio.

VI KRÄVER:

- Investera i kollektivtrafik istället för motorvägar!
- Beskatta internationella transporter!
- Rika länder måste ta sitt särskilda ansvar för hållbara lösningar
- Gör inte naturen till en handelsvara!
- Ställ om industrijordbruket och minska köttkonsumtionen!
- Folkrörelserna kräver delaktighet före storföretagen!

Detta uttalande har antagits vid Forum för global miljörelse den 21 april 2012

Överst knåpar gamla krafter på uttalandet, därunder har unga krafter som tyckte språket var odugligt tagit över. Resultatet? ja det dög tyckte alla. T.h. målarverkstad under forumet. Nedan seminarium.

Profit
Green
washing

Profitbanderollen

Skulle vi hinna? Tiden var knapp för att få fram alla flygblad på olika språk, banderoller och annan utrustning klara för aktionen i och utanför Münchenbryggeriet. Här skulle regeringen hålla sin Stockholm+40 konferens med 600 gäster.

Vi var länge bara två som dök upp på sambandscentralen där det praktiska skulle skötas på Latinamerikagruppernas kontor i Solidaritetshuset. Det fick gå snabbt. Det gällde att få datorer, filformat, program, usb-minnen, målarburkar, lakanförråd och allt annat att vara på plats och fungera. Här gällde det att måla profit snyggt utan hjälp av en overheadprojektor. Det gick få allt klart utom med den engelska översättningen av flygbladet. Det hade fastnat i en bärbar dator där det saknades ström då laddaren hamnat på avvägar. Klockan 10 på kvällen skulle larmet gå, skulle datorn komma fram i tid?

En minut i tio fick vi stänga dörren bakom oss efter att ha rusat ut ur Solidaritetshuset. En minut efter tio anlände datorn. En minut senare öppnades dörren inifrån. Behöver ni komma in? Någon arbetade över inne i huset och hade larmat av. Vi var räddade. Det blev sent men det blev klart.

T.h. och t.v. ovan Kim Moberger och Tord Björk målar banderoller. T.v. aktivisterna sjunger sånger utanför Stockholm+40. T.v. nederst aktivists efter väl förrättat värv har placerat banderollerna synligt på lämplig plats. Nedan Jordens Vänners affisch inför Rio+20 som protesterar mot att storföretagen tar över FN.

Reclaim the UN

from corporate capture

Torkel Knutssongatan ner mot Münchenbryggeriets ingång där Stockholm+40 skulle äga rum

Slaget om den gröna ekonomin

Så var det då dags. Vid Münchenbryggeriet skulle regering och politisk opposition mötas. Den gröna sköna ekonomin som politikerna menade skulle rädda världen och folkrörelserna i hela världen ser som ett hot var den stora stridsfrågan. Hur skulle det gå? I månader hade GlobalRättvisa.Nu sökt dialog med arrangörerna för regeringskonferensen. Idéer verkade vara efterfrågade. Men deltagande avvisades trots att nätverket var det enda utåtriktade kampanjsamarbetet i Sverige inför Rio+20. I sista stund fick Göran Folin komma med efter att han påpekat att Olof Palme talat med honom och andra under FN konferensen 1972.

Aktivisterna övar sång inför delegaternas ankomst

Aktivisterna agerar good and bad guys för att se till att det går att dela ut flygblad till delegaterna. T.h. Göran Folin och t.v. Birger Eneroth.

72
Peopl
Green
Democr

Delegaterna anländer,
t.h. 1972 i gladare kostym,
t.v. 2012 i dystrare kläder.

Ovan banderoller i protest mot Stockholm+40 som anklagas för att enbart satsa på vinster åt företagen och grönmåla denna politik i kontrast med tidigare vilja att stödja folkligt deltagande, miljön och demokrati. Bilden är ett fotomontage

Öppet brev till regeringen:

Stockholm +40 och toppmötet i Rio – en uppvisning i greenwash?

När regeringen Reinfeldt bjuder in 40 år efter FN:s miljökonferens i Stockholm blir det dessvärre en uppvisning i greenwash. De goda parollerna från Stockholm 72 och Rio 92 om att gemensam bygga en rättvis hållbar värld har ersatts av förhoppningar om att storföretagen skall ta sitt frivilliga ansvar och att Sverige skall tjäna pengar på utsläppshandel och export.

Det skriver tre generationer miljöaktiva i Jordens Vänner.

Under miljökonferensen i Stockholm 1972 kom Olof Palme ut till den nyväckta miljörelsen och anslöt sig till kraven på global solidaritet och stopp för USA:s giftspridning i Vietnam. Vid Riokonferensen 1992 bidrog Gro Harlem Brundtland till att konventionerna om klimat och biologisk mångfald utformades med ett extra ansvar för de rika länderna.

Detta står tyvärr i bjärt kontrast till spelet bakom kulisserna inför sommarens FN-möte i Rio de Janeiro. I förberedelserna arbetar rika länder och storföretag nu för att stryka bort alla hänvisningar till solidaritet och rättvisa. Istället betonas en grön kapitalism där miljö i ökad utsträckning skall bli en handelsvara. Sveriges regering bejakar de nya signalerna.

Vårt land har en särskild roll genom vår långvariga kontakt med utvecklingsländerna och genom att Stockholmskonferensen var

startskottet för den moderna globala miljödebatten. Därför är det extra sorgligt att se hur regeringen använder denna veckas jubileum Stockholm plus 40. Det kunde vara ett ypperligt tillfälle att utvärdera vad som gått bra och vad som inte alls fungerat under 40 år. Det kunde också vara ett tillfälle att blåsa liv i de FN-konventioner som rätt skötta skulle kunna vara en viktig bricka i arbetet för planetens framtid.

De historiska erfarenheterna avklaras dock i en snabb panel, där inte de globala miljörelserna alls finns med. Viktiga frågor om allvaret i klimathotet, hoten mot millenniemålen och de växande klyftorna saknas nästan helt. Regeringens konferens visar inte mer än en grön fernissa, som kanske räcker till att upprätthålla myten om Sverige som miljöföregångare.

Sanningen är dock att Sverige sedan många år har tappat sin ledar-

tröja i det globala miljöarbetet. Förra året ökade våra inhemska utsläpp med 11 procent. Den minskning av dessa utsläpp som skett sedan 90-talet måste också ses i ljuset av att vi importerar alltmer från länder som Kina och bidrar till utsläppen där. Våra totala utsläpp per capita har inte minskat om man räknar in vår totala konsumtion.

Sveriges agerande internationellt är inte heller så smickrande. Ett exempel är att vårt land just nu är ordförande i Arktiska rådet och där legitimerar en "hållbar" oljeutvinning i Arktis. Sanningen är att oljan där aldrig borde tas upp om vi skall klara tvågradersmålet, och att en exploatering skulle innebära ett allvarligt ingrepp i en mycket känslig natur. Att Carl Bildt efter sina oljeäventyr i Sudan nu går i bräsch för oljeborring i Arktis är en skam för Sveriges miljöarbete.

Tystnaden kring dessa allvarliga

framtidsfrågor är bedövande i svenska media. Många folkrörelser sover också en törnrosasömn. Men bakom mediebruset pågår faktiskt en intressant utveckling. Den nya miljörelsen växer idag i andra delar av världen. Internationella Jordens Vänner med grupper i 77 länder arbetar tätt ihop med de jordlösa rörelser och andra folkrörelser Syd. En stor global motkonferens, Folkets toppmöte för social och miljömässig rättvisa, kommer att ordnas i Rio i sommar.

I Sverige har ett trettiotal freds-, miljö- och solidaritetsrörelser knutit tätare band för gemensamt arbete fram till valet 2014. Det är Nätverket global rättvisa nu där bland annat Jordens Vänner, Klimataktion och Latinamerikagrupperna gått samman. Vi planerar bli en stor konferens i maj i Göteborg. Där ägnas en hel dag åt framgångar och motgångar under 40 års miljökamp, med målsättningen att

stärka miljö- och rättvisearbetet idag. En dag ägnas också åt dialog med politiker och forskare som är beredda att ta de globala utmaningarna på verkligt allvar.

Vi uppmanar den svenska regeringen att försvara ett offentligt ansvarstagande för vitala miljö- och välfärdsvärden, mänskliga rättigheter och en rättvis omställning istället för den utförsäljning som pågår nu. Vi uppmanar varje människa att engagera sig i demokratiska folkrörelser för att värna mänskliga rättigheter mot kortsiktiga vinstintressen, och i vardaglig och politisk handling inleda denna omställning såväl lokalt som globalt.

Göran Folin och Tord Björk
aktiva sedan Stockholm 72

Lars Igeland,
kampanjansvarig inför Rio 1992

Ellie Cijvat,
aktiv inför Rio plus 20

SOPPKÖK OCH BANDEROLLER

Lena Ek ankom exakt klockan 08:20 på måndagsmorgonen och en delegation bestående av Tord Björk, Jordens vänner, Kim Moberger, Latinamerikagrupperna, och Mari Raudsepp, Röda korsets

folkhögskola fick en fem minuters pratstund med henne.

– Ja hon lyssnade tillmötesgående på vår skarpa kritik mot regeringens politik och om hur systemkritiska röster, som ungdomarna i Global Rättvisa Nu, stängts ute. Hon log glatt när vi bjöd in henne till den folkliga Stockholm+40/

Rio+20-konferensen i Göteborg som Centerpartiet är medarrangör för, sade Tord Björk.

Utanför Münchenbryggeriet hade ett fyrtiotal demonstranter samlats, alltifrån kärnkrafts- och Förbifartsmotståndare till Färnebo folkhögskolas soppkök och Ekokören. Runtomkring hängde banderoller med budskap som: "Det finns ingen planet B", "Klimataktion NU", "Klimaträttvisa" och "People Green Democracy / Profit Green Washing".

KINESISKA DELEGATER

Signifikativt var det många kinesiska delegater på plats, anmärkningsvärt nog knappt en nordamerikan, som dominerade så starkt för 40 år sedan likt kineserna idag. Det rådde skilda meningar om varför.

Huang Ming, en kinesisk delegat, menade att de var där för att söka sprida "den nya kinesiska revolutionen" i och med utökad, förenklad och framför allt billigare

Miljöminister Lena Ek.

solkraft. Han visade arkitektoniska exempel där hela byggnader och större komplex som sportarenor mer eller mindre täcks av solpaneler.

Medan andra hävdade att det beror på att kineserna och svenskarna söker ett samarbete för att utvinna olja i Arktis. Att det kinesiska premiärministerbesöket sammanfaller med Sthlm+40-konferensen är en klar indikation på det. Re-

Mari Rausepp t.v. och Kim Moberger väntar på att uppvakta miljöministern.

geringens officiella presskonferens handlade mest om detta, enligt Göran Folin, Alternativ stad.

– De flesta frågor därinne handlade om den eventuella utvinningen av olja i Arktis. Regeringen fick ingen chans att skryta om ”Världens mest ambitiösa klimatpolitik”, ”Världens grönaste huvudstad” och andra klyschor, sa han.

NÄRINGSLIVET STYR

Därefter var det dags för Folkrörelsernas presskonferens inne på Restaurang Mynchen (sic). På plats var delegater från Mocambique,

Tord Björk och Mari Raudsepp protesterar mot Stockholm+40

Argentina, Togo och England jämte svenska klimaträttviseaktivister.

De var alla överens om att näringslivet styr den politiska dagordningen och inte tvärtom och att begreppet grön ekonomi endast är en förtäckt, ny form av gammal kapitalism.

– De trans- och multinationella bolagen har större makt än regeringar och därmed skapas ett stort demokratiunderskott. Den gröna ekonomin är ytterligare ett verktyg för företagen att privatisera den allmänna naturen, sa Diego Montón från Vía Campesina i Argentina.

Dagen avslutades med att ett större tv-bolag filmade den tappra skara som höll ut medan de intervjuade två ur 72-generationen. Bland andra Per Janse, som sa:

– Det var otroligt kul att få lajja med så många yngre i dagens rörelse för en hållbar utveckling och mer än någonsin behöver alla goda krafter samverka. Det är enda garantin mot att driva tillbaka den

Miljösamarbetsavtal mellan Kina och Sverige

press på det folkliga inflytandet över den globala processen, som makthavarna nu försöker utöva. Aktivitet och mobilisering eller, med andra ord, Fira, Stå emot och Ställ om!

I bakgrunden kokades soppa på en spik, sjöngs en omskriven klimatsmart version av Pink Floyds We Don't Need No Education och hölls ett flertal färggranna och slagkraftiga banderoller.

Rikard Rehnbergh

Artikel från Miljömagasinet

Miljöminister Lena Ek

Stockholm+40

Stockholm+40 var en konferens som inleddes med möte för vad som kallas intressenter. Utvalda experter, regeringsföreträdare, organisationer som Världsnaturfonden WWF, näringsliv och ungdomar deltog. Konferensen avslutades med ett toppmöte med 40 miljöministrar och den kinesiska premiärministern Wen Jiabao.

Tre områden diskuterades:

Innovation: “Nu krävs det nya

lösningar som bygger på ett nära samarbete mellan aktörer inom forskarvärlden, näringslivet och den finansiella sektorn”.

Hållbar produktion: “Skapa incitament för företag att göra sin produktion till mer hållbara lösningar och ta ett större socialt ansvar kräver att beslutsfattare, forskare och näringsliv tänker på nya och annorlunda sätt.”

Och Hållbar konsumtion: “Hur finner vi en hållbar balans där

alla kan njuta av en acceptabel levnadsstandard utan att äventyra kommande generationers möjligheter att tillgodose sina behov “

Citat från regeringens officiella webbsida.

Intressenternas rekommendationer

Mötet kallades stakeholder forum vilket på svenska översatts till intressenternas forum. Här förväntades näringslivet, experter och folkliga organisationer enas i samförstånd om rekommendationer till ministrarna inför Rio+20.

Den fråga som globala demokratiska folkrörelser kritiserat särskilt är den om grön ekonomi. Intressenternas budskap börjar med omställning till inkluderande grön ekonomi. Den sägs vara till för att säkra löftet om tillväxt medan jordens ekosystem skyddas och fattigdomen utrotas. Nya välfärdsindikatorer som tar med miljön och social dimensioner när BNP beräknas, mekanismer för att räkna med

naturkapital och miljö tjänster och upprätta "smarta" marknader för detta, högre krav på resursanvändningens effektivitet kopplad till lägre skatt på inkomster och högre på resursförbrukning samt att ta bort miljöskadliga subventioner.

När det gäller hållbar produktion betonades nya affärsmodeller som kan byta produkter mot tjänster, företagsn självreglering men det betonas att detta inte är nog utan att det också behövs reglering,

Inge Horkby, Volvo om hållbar produktion

överväga införande av obligatorisk redovisning för företagen av deras miljö- och sociala påverkan, höja medvetenheten om effekterna av ohållbar konsumtion och involvera alla intressenter i nästa steg för hållbar produktion och konsumtion.

När det gäller innovation blir intressenterna särskilt entusiastiska "inget mindre än en innovationrevolution behövs" - genom att använda "innovativa vägar för att stärka innovationer". Lagar och andra institutionella ramar behövs som är kritiska för att katalysera innovationer och entreprenörskap, särskilt bland unga. Ett nytt ekonomiskt paradigm som sätter pris på miljön för att göra hållbarhet mer vinstgivande. Offentlig upphand-

T.h. avslutande panel på Stockholm+40 med Maurice Strong i mitten, generalsekreteraren för FN-konferenserna både 1972 och 1992. Alla foton på detta uppslag Martina Huber/regeringskansliet

Panel om hållbara innovationer med Robert Ddamulira, WWF Uganda, Sven-Thore Holm, Lund, Krister Almström, Brasilien, Kate Raworth, Oxfam.

ling, stöd till nya marknader som när mobiltelefoner spreds i länder i Syd med hjälp av innovativa finansiella lösningar och marknadsaktörer samt tillgång till finansiell och affärsmässig kunskap.

Hållbar konsumtion hade i rekommendationerna getts den bredare termen hållbart leverne. Här önskades ett robust begrepp för hållbart levande och att möjligheter för intressenter att upptäcka vad välbefinnande och hållbar framtid betyder. Motverka kommersialismen negativa inverkan på barn

Hållbar livsstil med Birgitta Ohlsson, Musimi Kanyoro, Tim Jackson, Reuben Abraham.

efterlystes också genom t.ex. förbud mot reklam riktad till barn, stöd till gemensam konsumtion och att engagera ungdomar för att utveckla politik för hållbart leverne. Sociala medier togs upp som viktigt för att möta den unga generationen, en teknik också för att "bredda begreppet mobilitet". "Stadsplanering måste fullt ut ta till sig den utmaning som hållbarhet ställer." genom

Biståndsmminister Gunilla Carlsson

koncept som utvecklas av kommuner, akademiker, privata sektorn och finanssektorn. Listan avslutas med att definiera hållbart levande som en fråga för intressenterna att ta till sig som en fråga om design och anpassad teknik.

I ett särskilt stycke tas frågan om vatten, mat och energi för alla upp. Här är det främst maten som behandlas i tre punkter om att främja hållbara metoder i jordbruket och minska slöseriet med mat samt främja matvanor som är mindre resursintensiva.

Avslutningsvis önskar intressenterna bättre uppföljning av globala miljöavtal, att stödja krav på folkligt deltagande och tillgång till information som sedan tidigare förhandlingar getts termen princip 10, samstämmighet mellan olika politiska områden, stärkt samarbete mellan industrialiserade och utvecklingsländer och då inte minst genom "innovativ offentlig och privat finansiering" och samarbete allmänt mellan olika aktörer.

Ungdomen var ständigt återkommande fråga inför och under Stockholm+40. Att engagera ungdomen var en av fyra huvudsyften med konferensen. Ungdomarna som stod utanför organiserade tillsammans med andra i en gemensam kampanj med ett klart ställningstagande inför Rio+20 var dock inte välkomna. Men många andra var särskilt inbjudna. Vilket ställningstagande dessa hade är svårare att utläsa av rapporterna från mötet.

Unga 1972: Lita inte på FN konferensen

Budskapet som unga förde fram tillsammans med andra engagerade inför FN konferensen om den mänskliga miljön i Stockholm 1972 (UNCHE) var klart och tydligt. Lita inte på FN-konferensen.

Powwowgruppen som tog initiativ till flera alternativa aktiviteter under FN-konferensen som Folkets forum startade sitt upprop med:

Som en svans på den allmänna diskussionen om livsbetingelserna på vår begränsade planet har politiker, regeringar, företag och internationella organisationer börjat prata om "den mänskliga miljön".

Med denna titel planerar Förenta Nationerna en jättelik konferens som skall hållas i Stockholm 5 - 16 juni 1972. Till denna väntas om-

kring 1200 delegater - huvudsakligen politiker - från över hundra länder.

Men det är inte politiker från världens alla hörn församlade ett par veckor i Stockholm som kan lösa världens problem. Vad politikerna kan göra är att hänvisa till experternas dimridåer och därigenom få många av oss att tro att problemen är för svåra för att vi skall fatta dem. Den bild de kommer att ge - som redan konferenstiteln antyder

- är överhetens bild, i vilken politikerna plåstrar om såren i människans omgivning medan människan själv lämnas utan skapande roll. De kommer att formulera problemen så att saken snarare verkar gälla att lindra följderna av den nuvarande utvecklingen än att skapa ett nytt sätt att leva. De kommer att presentera ändlösa resolutioner för att övertyga oss och kanske även sig själva om att vår framtid är i goda händer.

Konferensens "budskap" kommer att spridas över hela jorden.

VÅR UPPGIFT ÄR KLAR:

Gå samman och gör en aktion, under tiden 5 - 16 juni 1972. Delta i dessa aktiviteter, som kommer att vara decentraliserade.

Ann Zacharias, 14 år, propagerar för Powwowgruppen på Gärdet-festvalen 1971 inför FN-konferensen tillsammans med Per Janse.

*Maurice Strong 1972,
generalsekreterare för UNCHE
foto FN*

Upproret mot FN och Strong

Ungdomsdeltagandet sågs som lika viktigt 1972 som 2012. Sekretariatet för FN konferensen med Maurice Strong som ledare drev på för ungdomars deltagande. Ett internationellt möte för ungdomar arrangerades inom den officiella förberedelseprocessen med deltagare från alla kontinenter i Hamilton i Kanada.

Allt var väl förberett med experter som talare med nordamerikanskt perspektiv. Deltagarna gjorde uppror. Dagordningen gjordes om. Arbetsmöten för varje kontinent där alla blev delaktiga i att formulera en handlingsplan framåt ersatte föredragen. Resultatet publicerades i boken Hamilton documents utgiven av Oi kommittén som bildades på mötet. Det gemensamma uttalandet från mötet startar med:

"vi har kommit till slutsatsen att de flesta miljöproblemen är resultatet av ojämn fördelning av rikedom och makt både inom ett land och internationellt."

Resultatet av mötet tystades helt ned av FN sekretariatet. Mötet valde en vietnames som talesperson till UNCHE som kom att ersättas med en scout.

Maurice Strong 2012 inleder Stockholm+40 i en panel där han representerade de unga 1972.

Ungas roll i hållbar utveckling – mer än ett alibi

Det var rubriken på en artikel av Åsa Hildestrand på Stockholm+40 bloggen. Den handlade om en heldag om hållbar utveckling arrangerad av LSU (Landsorganisationen för Sveriges ungdomsorganisationer). Här syntes inte ens skymten av det uppror mot de planer för politiken och formerna för deltagandet för ungdomar och andra som var så påtagligt 1972.

I Hildestrands rapport från LSU mötet kommer mest biståndsministern Gunilla Carlsson till tals.

Alla foton på denna sida Martina Huber/regeringskansliet

- Vi måste rädda planeten och alla måste hjälpas åt i det arbetet, inte minst ungdomar. Politikens innehåll formuleras också: "Jag vill också se att vi kommer framåt vad gäller rätt prissättning på ekosystemtjänster, nationella mål för hållbar utveckling för alla länder" Carlsson lyckas här ta upp just det som folkrörelserna och många länder i Syd vänder sig mot, en grön ekonomi med sin kärna i att göra naturen till handelsvara och att frångå beslutet från Riokonferensen 1992 om större ansvar för industriländerna med idén om att alla länder ska ha samma mål.

Carlsson påpekade också vem som var viktigast: "Även om vi alla är aktörer i arbetet för hållbar utveckling så är det tydligt att näringslivet spelar i en egen liga."

Hur ungdomarna är mer än ett alibi framgår inte. Istället avslutas artikeln med: Ungdomarna som deltog verkade taggade inför uppgiften att formulera ett inspel till ministrarna vid Stockholm+40 och vidare till FN-toppmötet i Rio.

En avvikande röst om prissättning hörs på LSU videon om mötet. Bonden Tobias Iansson ifrågasätter om det är möjligt att sätta pris på sådant som är ovärderligt och menar att de med betalningsförmåga kan komma undan lätt.

Unga 2012: LSU kommer finnas på plats

Felix Körnig, ordförande för Landsorganisationen för Sveriges ungdomsorganisationer (LSU), skriver på Stockholm+40 bloggen om ungdomsorganisationernas möte inför Rio+20. Han pekar på en rad utmaningar. Men han betonar särskilt att "en nyckelinsats är att stärka ungas inflytande globalt, det är så vi lägger grunden till hållbara innovationer, samhällsförändring utan självspäkning och ett globalt samhälle som håller ihop bättre." Engagemanget från heldagen vill han bärs vidare "till Stockholm+40, där LSU kommer finnas på plats tillsammans med många av våra internationella partners."

Under rubriken Bortom Stockholm+40 rapporterar Johanna Salmi på samma blogg om detta ungdomsdeltagande. Det handlar enbart om form. Rundabordsamtalen och besök av minister Carlsson lyfts fram. "Det blev mycket tid för frågor och diskussioner och besöken var väldigt uppskattade!" Salmi avslutar rapporten med att diskussionerna stod i centrum, "men på Rio+20 så är det beslutet allt kommer handla om."

GlobalRättvisa .Nu vill stoppa "den gröna" kapitalismen

Under det internationella miljö-mötet som regeringen höll i veckan kom miljöministern ut som varm förespråkare av "den gröna ekonomin" – en kritiserad marknadslösning på klimat- och miljökriserna som kan få sitt genombrott i juni. Det rapporterar reportern Christopher Holmbäck i Fria tidningen den 24 april.

– Det är en strålande morgon. Våldigt historisk på flera sätt: det är 40 år sedan mötet i Stockholm 1972, och det är ungefär 40 år till 2050, när vi ska ha prickat av alla punkter på listan.

Miljöminister Lena Eks ord i måndags, då det internationella miljömötet i Stockholm drog igång, var stora – och samtidigt lika bekanta som de många stabila slipsknutarna i konferenslokalerna, de olika nyanserna av mörka kostymer, och de artiga fraserna från talarstolen ("Jag vill tacka Hans majestät Konungen för hans mångåriga miljöengagemang"). Det var ännu ett sådant möte om

*Adessou, Kossivi Nevaeme
Jeunes Volontaires pour
l'Environnement-Togo*

miljöproblemen och klimatet där orden så lätt tappar sin mening; eller, för att vara tydligare, där den politiska kampen bakom orden så ofta slätas över.

Ändå var det kanske ett historiskt möte som Lena Ek och biståndsmminister Gunilla Carlsson arrangerade. För det markerade slutet på en era, och början på en ny. De äldre och luttrade konferensdeltagarna visste förstås redan om det, och de kanske ännu naiva ungdomarna som bjudits in snappade säkert upp det: i anförande efter anförande smög sig två små ord in: "grön" och "ekonomi". Ord som, beroende på vem man frågar, kommer rädda oss från klimatundergång, alternativt förstöra världen genom att privatisera allt.

Den globala uppvärmningen har kallats marknadsekonomin största misslyckande, och ett antal ledande företagare, finansmän, politiker och organisationer har dragit slutsatsen att marknaden måste korrigeras för att inbegripa det som ekonomer brukar kalla externa effekter; en produkts miljöförstörelse, klimatpåverkan och resursanvändning ska också räknas in i priset. En sådan grön ekonomi är på ett sätt en logisk fortsättning på den ekologiska, rättvise- och klimatmärkning som breder ut sig i våra affärer.

– Vi går från enstaka förbud till att tänka mer på samhällsförändring – så beskriver Lena Ek övergången från den hållbara utvecklingen till den gröna ekonomins, innan hon påpekar att det är av största vikt att Sverige jobbar för att den gröna ekonomin får ett genombrott under Riomötet i juni.

Problemet för miljöministern är att den gröna ekonomin har kritiker, som bland annat undrar vem som kommer att tjäna på den nya ordningen. Därför talar Ek precis som

många andra företrädare nu om en "inkluderande grön ekonomi," för att poängtera att "alla ska få del av ingenjörsrevolutionen".

Efter att Lena Ek och biståndsmminister Gunilla Carlsson talade inför dussintals journalister i måndags så ordnades en annan presskonferens några hundra meter därifrån, längst bak i hörnet på en restaurang. Ingen journalist såg ut att ha hittat dit, men argentinarerna Diego Montón, var där. Montón representerar den internationella småbondorganisationen Via Campesina, som samlar omkring 200 miljoner bönder, och menar att "den gröna ekonomin" kommer att innebära en fortsatt privatisering av miljön, naturresurser, land, vatten och mat.

– I Latinamerika kommer en av de stora konsekvenserna av detta att bli fortsatt landgrabbing, som kommer att tvinga bort folk från sina hem och skapa mer hunger.

Drygt ett tjugotal personer lyssnade på Diego Montón. De flesta tillhör Global rättvisa nu, ett nätverk med ett fyrtiotal organisationer som startade 2010 för att "samla den svenska miljö- och solidaritetsrörelsen." I år inriktar de sitt arbete på Rio+20, det stora miljötoppmötet i Rio i juni som Stockholmsmötet i veckan är en informell och liten förlaga till. Medan många på Stockholms miljömöte hoppas att den gröna ekonomin får sitt genombrott på Rio+20 arbetar Global rättvisa nu för att stoppa vad de kallar den gröna kapitalismens framfart.

– Företag har tillsammans med stater och FN tagit fram "den gröna ekonomin" och nu diskuterar de hur den ska utformas. De folkvalda fungerar som marionetter för företagets intressen, säger Kim Moberger, som är aktiv i nätverket, och pekar mot konferenslokalerna

intill.

Hon menar att miljömötena inte längre handlar om miljö.

– Politikerna kan inte säga: ”nu ska vi prata om hur vi får företagen att tjäna mer pengar,” utan i stället pratar man om hållbarhet och såna saker. Det är en lek med ord. Ett sätt att lura människor.

Christopher Holmbäck

Återpublicerad med tillstånd från Fria tidningen

Alibin?

I sista stund fick Jordens Vänner reda på att experter från Jordens Vänner i Mocambique och England bjudits in till Stockholm+40. De skulle tala om problemen med gruvbolag som trots självpåtagna uppförandekoder misskött sitt sociala ansvar och om det folkliga deltagandet med krav om rätt till information i miljöfrågor. Bägge experterna fick med sina synpunkter i intressenternas rekommendationer till viss del. Detta tillsammans med förordande av marknader för miljötjänster vilket strider mot Internationella Jordens Vänner politik. Ingen av de rekommendationer om större öppenhet kring gruvindustrin och allmänt i miljöfrågor som experterna fått uppslutning bakom kom sedan med i slutdokumentet från mötet.

Att vara indefinierad eller utdefinierad, det ständigt återkommande valet.

Ovan fr. v. Daniel Ribeiro, Justica Ambiental, Mocambique, Kim Moberger, Latinamerika-grupperna, Diego Montón, Via Campesina Argentina, och Max da Rocha MST:s stödgrupp på aktivisternas presskonferens.

Nedan t.v. Göran Folin som hårt bevakad lyckades ta sig in på Stockholm+40 och kunde berätta om insidan för de på utsidan.

Nedan Gita Parihar från Jordens Vänner i England.

Det gamla gardet 2012

Stockholm+40 lockade till sig aktivister bland de som tagit initiativ till internationella aktioner och folkliga möten i samband med FN konferensen 1972. Dessa aktiviteter blev sedan stilbildande vid alla typer av toppmöten.

Ovan t.h. från vänster: Per Janse, en av initiativtagarna till Powwow-

gruppen 1970, Göran Folin, aktiv i Almstriden, Alternativ Stad och Folkets Forum, Björn Gustavsson, Alternativ Stad, fotograf 1972 och 1992, Ingrid Eriksson och Tord Björk, Powwowgruppen, Birger Eneroth, alternativ teknik och Christina Ringsberg, antikärnkraftsaktivist.

Nästa sida i svartvitt: Ingrid Eriksson och Per Kågeson i samtal under Folket Forum 1972. I förgrunden och nedan Per Janse och Ingrid Eriksson under intervju med TV4 1991, alla foton tagna av Björn Gustavsson. Ovan t.v. Soppvagnsaktivisterna med TV4 i bakgrunden.

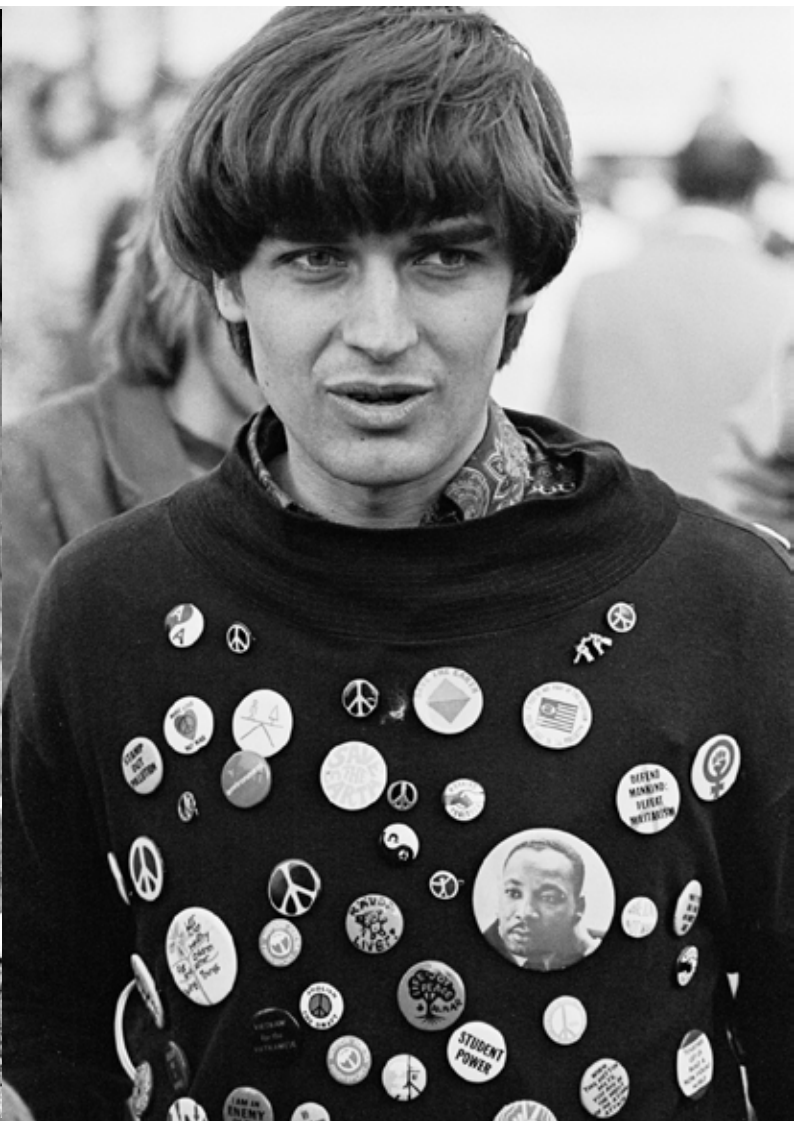

Det unga gardet 1972: dans, skit-OS, bokbord, plakat och knappar

Vilka metoder använde sig då aktivisterna av 1972? När almarna räddades så användes telefonkedjor. Det byggde på att personer ringde till flera andra som i sin tur ringde flera enligt på förhand uppgjorda kedjor. Det fungerade lika bra som sms. Protestknappar var inte bara på modet, det var ofta den främsta inkomstkällan för rörelser. Allt som gick att ta och känna på var populärt som att klä ut sig i olympisk toga för att utse det mest nedsmutsande företaget i skit-OS, samlas vid bokbord eller trädplantering, dansa och visa upp plakat.

Det unga gardet 2012 soppvagn, sångblad, cykel och flaggspelel

Aktivisterna 2012 använder sig av mobilen hela tiden för samband. Här ser vi också det främsta verktyget under Stockholm+40 aktionen, soppvagnen. Den var mittpunkten där alla kunde få lite ny energi och förbipasserande erbjudas både något för magen och ett flygblad om småbrukarnas situation i Latinamerika. Sedan var det sångbladet i var aktivisthand som gör både aktivister och de som passerar glada eller i alla fall nyfikna. För mer fysiska samband är cykeln oslagbar och varför inte klassikern, en megafon. Allt avrundat med flaggspelet så det är tydligt vem man är - GlobalRättvisa.Nu. En fördel är också att dagens unga aktivister inte bryr sig så mycket om man är många, det viktigaste är att det är god stämning och att budskapet når ut.

72%

People

Green

Democracy

2012

Profit

Green

Washing

Efter väl förrättat värv drar elever på Färnebo folkhögskola sin soppvagn ut på vidare äventyr för att sprida propaganda på Södermalm

Deltagarna förbereder sig inför aktionen

Vattenfall bjuder på brunkolssoppa

Ta på dig din bästa kostym/dräkt, rock/kappa och blanka skor och kom till Mynttorget, vid Riksdagshuset, på onsdag morgon klockan åtta.

Så löd uppmaningen till de som engagerar sig för miljön inför avslutningen på konferensen Stockholm+40 i riksdagshuset som sammanföll med Vattenfalls årstämma. Men det gick bra att komma som man är också: Om du inte är sugen på att klä upp dig till tänderna men ändå vill vara med, går det utmärkt att se ut som vanligt och dela ut flygblad eller sjunga med i Ekokören.

Nätverket Global Rättvisa Nu skrev i sin information om aktionen:

På onsdag den 25 april kommer miljöministrar från ett antal länder till Sveriges riksdag för att uppmärksamma att det är 40 år sedan Miljökonferensen i Stockholm 1972. Evenemanget har namnet Stockholm + 40 och är en anhalt på vägen till Miljökonferensen i Brasilien, Rio + 20, i juni i år, där världens länder samlas under temat Grön ekonomi.

Regeringen vill gärna visa upp för världen hur Sverige fortsätter att vara ett föregångsland på miljöområdet. Som av en händelse håller det helstatliga kraftbolaget Vattenfall samma dag årsstämma i Globen.

Vattenfall har i flera reklamkampanjer hävdad att de är en del av

Maria Loxbo från Ekokören serverar brunkolssoppa

lösningen på klimatfrågan genom satsningar på förnybar energi och koldioxidlagring. Men verkligheten är en annan. Under det senaste decenniet har Vattenfall investerat stort i kolkraft i framförallt Tyskland och Polen.

Idag släpper Vattenfall ut ca 90 miljoner ton koldioxid i sina kolkraftverk utanför Sveriges grän-

Under Stockholm + 40 vill Sverige visa upp sig som ett föregångsland på miljöområdet

Men varför investerar helstatliga Vattenfall i kolkraftverk och bidrar till ökade utsläpp?

Du hittar en video om aktionen där också internationella gäster kommer till tals på: <http://www.facebook.com/photo.php?v=10151541059500231>

ser. Det är mycket mer än Sveriges samlade utsläpp på omkring 60 miljoner ton. Företaget bygger just nu två nya kolkraftverk i Moorburg och Boxberg i Tyskland, som ännu inte är i drift, vilket gör att utsläppen beräknas öka ytterligare under de närmaste åren.

Så behöver det inte vara. Ägaren staten skulle enkelt kunna bestämma att Vattenfall stoppar de nya kraftverken, investerar hela vinsten i förnybar energi, och sätta en tidsgräns för när all kolkraft ska vara utfasad och ersatt med förnybar energi.

Nuvarande ägardirektiv förpliktar knappt till något. Reinfeldt motiverade för några år sedan regeringens passivitet med att Vattenfalls uppgift är att verka på marknadsmässiga grunder.

Svenska Vattenfall, idag den tredje största utsläpparen bland kraftföretagen i Europa, är ett exempel på hur det blir när demokratin kapitulerar inför marknadslösningarna - när "ekonomi" är viktigare än "grön".

Detta illustrerar faran med ambitionerna inför Riomötet i juni 2012, där man utgår från att en marknadsstyrd så kallad grön ekonomi ska kunna lösa de gigantiska miljö- och klimatutmaningar vi har framför oss. Vi riskerar att få en värld där viktiga miljövärden

Foto ovan t.v. miljöministerkonferens 2012, t.h. FN-konferensen 1972,

No CO2 again

Last night I had the strangest dream
Last night I had the strangest dream
(Ny text om Vattenfall)

Last night I had the strangest dream
I ever dreamed before
I dreamed the world had turned to green
Emissions were no more

förvandlas till handelsvaror och spekulationsobjekt.

I kraft av sin storlek kan Vattenfall vara ett viktigt instrument i omställningen till en fossilfri och förnybar energiförsörjning. Det kräver dock en aktiv ägare som ger tydliga direktiv och sätter upp skarpa investeringskrav och tidplaner.

Vattenfall bjuder på Brunkolsoppa, men vi kräver:

Ställ om Vattenfall till förnybar energiproduktion

Skydda naturens rättigheter - ne till att göra miljön till en handelsvara

En hållbar omställning kräver demokrati, rättvisa och folkligt inflytande

T.h. Vattenfalls män och kvinnor sjunger nidvisor om sig själva

I dreamed I saw a mighty room
With electric coalpower men
The paper they were signing said
No co2 again:

We want no gas or coal to be burnt
Nor do we trust CCS
From earlier faults a lesson we learnt:
Of energy we need much less

The people in the streets below
Were dancing, having fun
And everyone enjoyed the wind
And the power of water and sun

Last night I had the strangest dream
I ever dreamed before
I dreamed the world had turned into green
Emissions were no more

1972

1992

Du sköna nya värld

Vad kom då Stockholm+40 fram till som lösning på världsproblemen? Vad drömer 40 miljöministrar under påverkan från det civila samhället om som sätt att rädda världen?

Det är inte så lätt att veta. Resultatet av den påkostade konferensen med 600 deltagare kallas "outcome document." Det är en sammanfattning av "rekommendationer som getts av deltagare i Stockholm+40 partnerskapsforum för hållbar utveckling om hur regeringar, näringslivet, organisationer och enskilda kan främja och bidra till hållbar utveckling." Det är författat av de två ordförandena för konferensen, ministrarna Lena Ek och Gunilla Carlsson. Någon demokratisk öppen process där deltagarna har kunnat påverka slutdokumentet har inte förekommit. Bara oförbindliga samtal med selektivt utvalda gäster där sedan den svenska regeringen haft chansen att välja ut vad den ser som mötets budskap till världen inom de ramar som ges av vad de flesta i en selektivt urvald skara kan tänkas acceptera utan större protest. Någon översättning tillgänglig på regeringens hemsida har man inte kostat på sig. Alla citat som översatts är redaktörens egen. Du hittar originalet på: <http://www.regeringen.se/sb/d/15420>

1

Dokumentets rekommendationer indelas i 13 punkter utan rubriker. Det börjar med: "Det finns överenskommelser om vad vi behöver göra för att genomföra åtaganden.

Nu är det dags att sluta prata och börja handla."

2-4

Som andra punkt kommer vikt av demokratiskt sätt att regera och mänskliga rättigheter. Den tredje tar upp stöd till förslag inför Rio+20 från Colombia, Guatemala och Peru om att införa mål för hållbar utveckling på samma sätt som finns för FN:s millenniemål för att avskaffa fattigdomen. Den fjärde om integrering av sociala, miljömässiga och ekonomiska dimensioner i förvaltningen av nyckelresurser som vatten.

5

Tydlig blir dokumentet på den femte punkten som tar upp omställningen till grön ekonomi eller som det kallas "inkluderande grön ekonomi som leder till hållbar utveckling". Det handlar om patenträttigheter, makroekonomisk stabilitet och fri konkurrens. Detta kan knappast misstolkas. Det innebär att storföretagens makt ska stärkas genom patentinnehav, att bankerna när de spekulerat bort pengarna ska få sina privata skulder socialiserade genom skattemedel och att inga hinder får finnas för storföretagens framgångar. Lika tydlig är punkten om hur storföretagen i rika länder ska genomdriva sina intressen. Det ska ske genom att fullt ut genomföra de överenskommelser som påbörjats inom WTO men som länder i Syd hindrar. Åtgärdernas syfte är klart: "Med hjälp av dessa fundamentala förutsättningar på plats, är det troligt att målinriktade åtgärder mot en inkluderande grön ekonomi betalar sig."

6

Den sjätte punkten sammanfattar väl dokumentets hela vision: "det ska vara enkelt och lönsamt

att välja hållbarhet." Regeringar och den offentliga sektorns uppgift är också enkel. De ska skapa förutsättningar och incitament för att främja hållbara innovationer och stimulera investeringar i hållbar utveckling genom t.ex. att ta med hållbarhet i kriterierna för offentlig upphandling. Men också genom handel med utsläppsrätter, miljöskatter och avskaffande av miljöskadliga subventioner vilket allt gör att externa miljökostnader kan inkluderas i produkternas pris. Att göra naturresurser och miljö tjänsters ekonomiska värde mer synligt betonas också. En marknad för miljö tjänster ses som särskilt värdefull för folk på landsbygden och urfolk som är direkt beroende av naturresurser.

7

Sjunde punkten betonar näringslivets centrala roll som "motor för inkluderande och hållbar tillväxt". Det ska ske genom självregering och anslutning till sådana initiativ som UN Global Compact.

8

De breda folklagens roll som det hette förr i Svenska akademins ordbok om den kraft som förväntades

"Individer kan göra skillnad."

förändra samhället är i dokumentet reducerad till individer. Näringslivet däremot ges en kollektiv samlad roll för att med tips från andra skapa den inkluderande hållbara tillväxten. Det övriga civila samhället reduceras istället reduceras till sina minsta beståndsdelar eller till de organisationer som ser som sin roll stympad till att i samarbete med näringslivet komma fram till lösningar på världsmiljöproblemen.

Åttonde punkten börjar med "Att ge människor möjligheter

förutsätter inkluderande tillväxt som alla människor kan delta i och få fördelar av” Här sägs också att det också behövs “erkännande av alla människors rätt till utveckling”. För det behövs att regeringar ger möjligheter för människor att skaffa sig relevanta färdigheter för arbetsmarknaden och att underlätta för entreprenörer samt stödja ILO:s handlingsplan för anständiga jobb.

9

Nionde punkten är lika tydlig med att reducera gemensam handling till individens val på marknaden. Den börjar hurtigt med “Individer kan göra skillnad.” och fortsätter i samma stil: Att leva hållbart måste bli enkelt, överkomligt och attraktivt. Det kan ske genom metoderna för att prissätta miljön på marknaden och miljömärkning av produkter för att underlätta för konsumenterna.

10-12

Vetenskapens roll reduceras i tionde punkten till att ge råd åt regeringar, näringslivet och finansiella institutioner för att utvecklingen ska kunna ta stora språng.

Städernas roll poängteras nu när över hälften av jordens befolkning bor i dem. Här förordas en holistisk planering som integrerar olika hänsyn.

Den tolfte punkten tar upp att samarbete mellan “regeringar, företag och organisationer” ofta är den mest effektiva lösningen för att komma fram till hållbara lösningar.

13

Den trettonde punkten lyfter fram konkreta initiativ. Det ena lanserades under Stockholm+40 konferensen med namnet 8 steg 8 år - På väg mot en hållbar hantering av kemikalier till 2020. Syftet är att

på åtta områden föra en dialog för att nå det mål om en hållbar hantering av kemikalier till 2020, vilket beslutades vid världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg 2002. Diskussioner fördes med olika intressenter om områden som tillgång till information, hälsoas-

“Under Stockholm+40 Forumet underströk intressenter att tidig handling är lönsamt och för med sig konkurrensfördelar för både regeringar och företag.”

pekter, ersätta skadliga kemikalier med annat, resurseffektivitet samt internationell styrning på miljöområdet. Fortsatta informella möten i anslutning till andra möten tyckte deltagarna i dialogen var bra.

Den andra konkreta frågan som lyftes fram var kortlivade klimatpåverkande luftföroreningar. Ett globalt initiativ för att minska sot, metan och marknära ozon lanserades på ett möte i Washington i februari med Sverige som en av de deltagande staterna. Den 3 juni 2012 bjöd Lena Ek och USAs utrikesminister Hillary Rodham Clinton in till ett samtal i Stockholm med forskare, studenter och näringslivsrepresentanter om hur initiativet kan kommuniceras och hur svenska företag och allmänhet kan involveras i arbetet.

De två svenska ministrarna avslutade sitt dokument om mötet med: “Under Stockholm+40 Forumet underströk intressenter att tidig handling är lönsamt och för med sig konkurrensfördelar för både regeringar och företag.” Mer tydligt kan det knappast sägas att staten är ett varumärke på en marknad i konkurrens med andra stater.

Babblande in i döden eller kraft för att handla?

Döm själv. Man kan också göra en jämförelse med intressenternas budskap, allt om reglering och kollektiv konsumtion är borta.

Gruppfoto av miljöministrarna på Stockholm+40

Gunilla Carlsson, Fredrik Reinfeldt, Kinas premiärminister Wen Jiabao, riksdagens talesman Per Westerberg och Lena Ek

Utrikesminister Hillary Clinton-
Alla foton av Martina Huber
/regeringskansliet

Maria Loxbo får fart på sjungandet.

Kampen för att rädda planeten och ett värdigt liv för alla går vidare.

VATTENFALL

Rikard Rehnberg med aktivistens hjälpmedel nummer ett: Silvertejp

Mat är politik
Soppa på en spik

GLOBAL RÄTTVISA.NU
GLOBAL RÄTTVISA.NU
GLOBAL RÄTTVISA.NU
GLOBAL RÄTTVISA.NU
GLOBAL RÄTTVISA.NU
GLOBAL RÄTTVISA.NU
GLOBAL RÄTTVISA.NU

Denna rapport är framtagen av Föreningen Aktivism.info som bidrag till samarbetet Global Rättvisa.nu. Redaktör är Tord Björk som också skrivit de texter där inget annat anges. Foton är tagna av Björn Gustavsson och Tord Björk om ej annat anges. GlobalRättvisa.Nu delar inte nödvändigtvis alla ståndpunkter i denna rapport. www.aktivism.info